

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen:	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
	K 24—	12—	6—	2—
v upravnistvu prejemati:	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
	K 22—	11—	5-50	1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zvečer izvenredno in praznično.

Inserati veljajo: petstopenjska peti vrsta za enkrat po 16 vin., za dvakrat po 14 vin., za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin.
Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.
„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
	K 25—	13—	6-50	2-30
za Nemčijo:	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
	K 30—	15—	7-50	3-35

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka.
Upravnistvo (spodaj, dvorišče levo), Knafljeva ulica št. 5, telefon št. 85.

Bitka med Bovcem in Tolminom.

NA CELI PRIMORSKI FRONTI
DIVJAJO LJUTI, ZA ITALIJANE
KAKOR VEDNO, NEUSPEŠNI
BOJI.

Dunaj, 13. septembra. (Kor. ur.)
Uradno razglasajo:

Italijansko bojišče:

Na primorski fronti so se boji v prostoru Bovec in Tolmin nadaljevali včeraj z nezmanjšano ljutostjo. Zopet so bili vsi napadi s težkimi izgubami za Italijane odbiti, zopet so obdržale naše čete vse svoje pozicije brez izjeme.

V boviškem prostoru je sovražnik potem, ko se je ponesrečil dopoldanski napad na Rombon in poskus, predreti našo fronto na pobočju gorovja, navalil popoldan s svojimi silami z jugozapada sem proti Javorčkam in planini Golobar. Proti večeru je bil tudi ta sunek odbit. Italijanska artiljerija je obstreljevala tu kotline, kjer se je zbirala njena lastna pehota in sicer z vidnim učinkom. V gorovju Veršič, kjer je sovražnik že v predvčerajšnjem boju izgubil nad 500 moč, se je včeraj popoldan zopet eden napad ponesrečil.

Tolminsko mostišče so Italijani štirikrat brezuspešno napadli. Dalje proti jugu vlada razmeroma mir.

Na tirolski fronti se je sovražnik ravnotako brezuspešno znova poskušal približati naši poziciji. Popena, kakor poprej vedno. Pred obmejnimi mostom leži daleč nad sto mrtvih Italijanov.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. H ö f e r, fml.

Dva napada italijanskih patrolj odbita.

Iz vojnoporočevalskega stana dne 11. septembra:

Pri San Martino di Castrozza sta se izvršila dne 10. septembra dva patroljska boja, ki sta se končala z uspehom za nas. Južno - zapadno od Kreuzberga se je izjalovil italijanski patroljski napad na vrh Rotwanda. Tako se poroča iz našega vojnoporočevalskega stana.

Iz Suganske doline.

Iz vojnoporočevalskega stana poroča »Lokal - Anzeiger« podrobnosti iz bojev v Suganski dolini. Iz teh podrobnosti posnemamo: Tudi tukaj se vidi, kako so utrjene naše pozicije in naše čete le žele, da bi se sovražnik približal. Počasi s Cador-novo nadprednostjo so se strnili Italijani v večje skupine, ali ko smo nekoč razstrelili neki most, je bežala posadka obmejne kraja, kar je mogla, ker je mislila, da je treščil v most izstrelak 42 cm kalibra. Ne-koč je neka naša patrolja napadla celo kompanijo Italijanov, pokale so puške, nakar je zbežala italijanska kompanija pred našo patroljo. Po vseh postopajo Italijani kruto s prebivalstvom, ker je skoro vse zvesto cesarju, streljajo jih ali odvajajo s seboj kot talce. Italijani so dospeli končno v Gringo, tam so čakali, se vkopali, vse stranske doline so si zagotovili, potem so šli šele dalje v Stringo, kjer sedaj delajo isto. Za 20 kilometrov pota so potrebovali nad 3 mesece. Sedaj šele so se približali bolj naši, s početka določeni, utrjeni in železnotržno izdelani fronti. V glavni kraj doline si ne upajo, ker se boje naših topov. Iz Roncegna smo jih pregnali s prvimi strelji, da bi se vtaborili na gorovju, to možnost smo jim temeljito razbili. Naše patrolje pripeljejo dan na dan italijanske vjetnike, ki vsi soglasno pravijo, da jim je vojna obsovana, da so samo čakali prilike, da se vdajo. Italijanske patrolje vodijo največ oficirji, ker se podčastnikom in moštvu ne zaupa. Večkrat se čuje iz ust vjetnikov, da so si služili dober kruh v Avstriji in Nemčiji in zato se ne marajo boriti proti nam. — Ako se pripravijo Italijani pred zimo na večji napad, jih čaka gorak sprejem. Vsi branitelji, od najvišjega voditelja do slednjega topničarja, težko pričakujejo ta trenotek.

Šest tednov stara italijanska trupla.

Iz vojnoporočevalskega stana poroča poročevalec »Pest. Lloyd«:

V dolini Ledro se je vršil boj 27. julija. Naši domobranci, napadeni od treh strani, so se branili sijajno in pogнали alpince v beg. Italijani so izgubili na ranjenih 150 do 200 moč, mrtvih so imeli še več. Sovražnik svojih mrtvih, dosedaj, do 11. septembra, še vedno ni pokopal. S prostim očesom se vidi trupla. Videli sem 12 strohnelih trupel. Duh se čuti na kilometre daleč. Najbrže čakajo Italijani, da zapade sneg in se tako izognejo pokopavanju svojih padlih tovarišev.

Drzen čin.

Iz vojnoporočevalskega stana poročajo: Kakor dne 5. septembra, tako so Italijani na zvonik v Pontab-lju tudi 8. septembra razobesili dve trobojnici. Šla je honvedska patrolja in trobojnici potegnili dol: izgub patrolja ni imela. Korporal Bauchinger se je izkazal pri nekem drugim činu. Na skali obmejne gore v Juljskih planinah se je postavila sovražna straža in se tehnično utrčila. Korporal se je priplazil s patroljo svojega polka ponoči nad stražo in z vrha dol se je dal spustiti po vrvi. Italijani so spali. Neopažen je prišel varno prav blizu, ustrelil dva Italijana in ranil enega, drugi so zbežali. Ko ga je vrv vlekla nazaj navzgor, je vrvel še dve ročni granati na ležeče sovražnike in se vrnil k svoji patrolji nepoškodovan in opravičeno veselega razpoloženja.

Kako streljajo cesarski lovci.

Na Doberdobski planoti so ležali cesarski lovci v svojih pozicijah Italijanom nasproti, sonce je peklo, včasih so pridirjali nalivi, ali dobra volja jih ni zapustila, upanje jim ni pošlo. Trde dneve so živeli na planoti. Njihovo kritje v skalovju ni bilo tako dobro kakor v Galiciji, italijanski topničarji so bili že dobro izvežbani in navajeni streljanja na ta prostor. Ob takih razmerah je predla trda za kosilo, posebno pa so pogrešali vodo. Več dni so vzdružali lovci, slednjič pa so uvideli vsi, da pri tem ne more ostati, nekaj se mora storiti, kar jih reši iz sedanjega položaja. Italijani so bili postavili na ugodnem opazovališču stražo, ki je videla daleč naokoli. Odtod je sledilo točno in takojšnje streljanje italijanskih topničarjev na gotova mesta na višini. To stražo je treba odpraviti. In ogasil se je neki izborni strelec iz doline Ötz-

ske, mladenič mirne roke in zanesljivega očesa. Ponoči se je priplazil tiho, vedno v nevarnosti, v bližino italijanske straže. Treba je bilo delati hitro, storiti nemudoma, kar treba, kajti ako kaj zamudi, je po njem... Kakor kadar je lazil za srnami, tako dobro je treba pomeriti in zadeti. In pomeril je in zadel. Osem moč, osem strelcev, vsi strelci so zadeli. Z italijanskega opazovališča ni mogel niko sporočiti sovražnim topničarjem, ko so prinašali našim lačnim lov-cem jedi in pijače...

Pred očmi sovražnika.

Iz vojnoporočevalskega stana poroča 11. septembra poročevalec »Pester Lloyd« »Géza Herczeg«: Danes mi je bilo usojeno, da sem gledal z vrha 1813 m visoke Cima d' Oro čez jezero v italijansko deželo. Vidi se jezero Ledro do Apeninov in opazi se s prostim očesom italijansko trdnjavo Campo Molo in italijanske pozicije na Monte Altissimo. Tu podaja bojišče čisto poseben pogled naokoli. Nahajamo se na vrhu in vidi-mo z daljnogledom in celo s prostim očesom, kako marširajo italijanske kolone, kako mule vlečejo tren na višine in kako eksplodirajo naši šrap-neli nad sovražnikom. Dela v zemlji, ki sem jih tukaj videl, so mojstrska dela tehnike. Naše obrambne postojanke so povsem izvrstne. To so v skale in v zemljo vsekane trdnjave. Povsodi se opazi, kako se vporabljajo izkušnje eno leto trajajoče svetovne vojne. Pod nami je vas Molina. Tu se je vpiliral žandarmerijski straž-mešter Fenhhardt z nekaj možmi skozi cele tedne sovražnim napadom in ne da bi bil dobil kak ojačenje, je vrvel nazaj celo kompanijo Italijanov. Pokazali so mi strelca iz Mera-na, starega moža, ki je bil pri nekem italijanskem napadu ranjen na čudovit način. Vsed stalnega streljanja mu je lastna puška preluknjala dlan. »Da,« je rekel, »v osemih urah sem od-dal okoli 800 strelcev.« Naše pozicije povsodi so tam kakor spočetka voj-ne. Naši se ne pomaknejo nazaj niti za las. Sredi oblakov tu se čuti neverjetno varnega. To so takorekoč skalnate trdnjave, ki nudijo celo v snegu na metre visokem našim voja-kom sigurno zavetje. Videli sem arti-ljerijsko pozicijo, vsekano v skalovje. Čudežno delo vojnogradbene tehni-ke. Italijani se bojujejo tu trajno s to-povi po stalnih njihovih porazih.

Bestijalni maščevalni čin.

Dunaj, 11. septembra. Iz vojno-poročevalskega stana: S tirolskega bojišča se poroča o dogodku, ki ozna-ča italijansko bojevanje. De 28. av-gusta je napadel italijanski pehotni oddelek našo 11. mož broječo patroljo na Monte Pini, zapadno od Be-zecce. Patrolja je gradila jarek in je bila odložila orožje. Osem naših vo-jakov se je s pestmi prebilo skozi vrste Italijanov. Poveljnika, podlov-ca Josipa Kaltenbacherja, so našli potem mrtvega, truplo je ležalo na hrbtu, roke je imel zvezane z vrvm križema, konstatiralo se je, da je bil zaboden z bajonetom v prsi, konšta-tiralo se je tudi poškodbe, ki so ka-zale, da se je boril z rokami s so-vražnikom in da so ga sovražniki davili. Zdravniško izvestje pravi, da mu je zadal smrt vbod z bajonetom. Gotovo, da Kaltenbacher ni bil zve-zan potem, ko so ga zabodli, marveč vse okolnosti pričajo, da so Kalten-bacherja premagali in zvezali in po-tem šele, ko je bil brez moči, zabodli v prsi. Dne 28. avgusta je ta napad-na patrolja napadla Italijane pri Tiarni di Sotto, 4 Italijani so bili ubi-ti in eden težko ranjen. Zato se more sklepati, da so se maščevali Italijani na bestijalen način nad Kal-tenbacherjem.

ITALIJANSKO URADNO POROČILO.

Rim, 10. septembra. Vojni bufe-tin 9. septembra ob 6. zvečer:

Na Tirolskem je omejil sovraž-nik svoje delovanje na artiljerijske akcije, na katere so odgovarjale naše baterije z uspehom. Poizvedo-vanje, izvršeno drzno na sovražne utrbe na višini Cordevole, je moglo konstatirati, da je napravil naš ogenj na fortu Corte in na elektrarni v Rencu težko škodo. V boviški kotlini je prisilila naša artiljerija sovražno kolono, ki je hotela pridirati iz Pre-dela proti Bovcu, da se je ustavila in umaknila. Druga kolona, ki je pro-dirala severo - vzhodno od Predela na Predel, je bila napadena in raz-pršena. Na Krasu ni bilo nobenega pomembnejšega dogodka. Sovražnik je vrvel mnogo bomb na ladjedelnico v Tržiču, ki so povzročile požar, po-tem je poskusil s svojim navadnim streljanjem iz pušk ovirati pomožna

LISTEK.

Odvetnikova skrivnost.

Angleški spisal J. K. L e y s.

(Dalje.)

XIII.

Policijski stražnik Q 99, ki so ga prijatelji in sorodniki imenovali Pirret, je rad zagotavljal, da je okraj Chancery Lane eden najboljših okra-jev v Londonu, v tem okraju pa da je del Q najboljši. V tem delu okra-ja ni bilo na hodnikih navadno no-benega človeka videti, kvečjemu v kaki stranski ulici, kjer stanujejo tr-govski slugi s svojimi rodbinami, podnevi pa je bilo tod videti same odvetnike in njihove uradnike, agen-te in klijente, ki niso policijskemu stražniku Pirretu nikoli delali sitno-sti, ali ga kvečjemu poklicali za raz-sodnika, če je izvožek preveč pla-čila zahteval.

V četrtek, dne 14. septembra, je policijski stražnik Q 99 z običajno ravnodušnostjo hodil po ulici Nord-fock. Ta dan je bil prav posebno mi-ren in policijski stražnik je vsled tega prišel po tehtnem preudarku do

spoznanja, da je življenje pravzaprav jako dolgočasno. Tam nekje daleč za počrnelimi zidovi in visokimi dim-niki tel uhlic je zahajalo sonce in so solnčni bleiski časih prodrli zadušilji-vi, dima polni zrak. Ker se ni bilo bati, da bi solnce motilo javni red in mir, se Q 99 ni dosti zmenil za vrše-čo se premembo na obnebu. Vroče sicer ni bilo, a zrak je bil slab in poli-cijskemu stražniku se je zdelo, da postaja utrujen in slab.

Ravno ko se je Q 99 domislil, da je kak okraj časih tudi preveč mi-ren, tako da mora ta mir presedati organom, ki žive od tega, da delajo iz nemira mir in iz nereda red, tedaj je prišla tolsta priletna gospa iz hiše, o kateri je policijski stražnik na pa-met vedel, da je zaznamovana s šte-vilko 9. Prišedši na ulico, je stara tolsta gospa nekaj trenotkov tekla, kar je mogla, naenkrat pa se je usta-vila, kakor bi ne vedela, kaj naj sto-ri, vzdihovala naglas in dvigala ter spuščala sklenjene roke h glavi in dol, kakor bi zajemala vodo.

Naenkrat je stara tolsta gospa zagledala policijskega stražnika in takoj pohitela proti njemu. Q 99 pa zaradi tega svojih dostojanstvenih korakov ni niti najmanj pospešil.

»No, ljuba gospa, kaj Vam pa je?«

»O, mili bože! Vi si ne morete

predstavljati, kako sem se prestra-šila.«

»Kaj se je pa zgodilo, da ste se prestrašili?«

»Oh, tako hitro je prišlo, tako nepričakovano,« je pripovedovala stara tolsta gospa, težko dihače. »Da-nes zjutraj je bil še tako krek, do-sti krepkejši, kakor zadnje dni.«

»Ne razumem Vas, ljuba gospa. O čem pa govorite. Ali ne morete mirno, pametno in jasno povedati, kaj se je zgodilo? Ali je mar kdo umrl?«

»Seveda je umrl! O, mili bože!«

»Kdo je umrl?«

»I kdo — odvetnik Feliks! Ta stanuje vendar na številki 9. Prinesla sem mu obed, ker že nekaj dni ni mogel iz hiše, a ko sem stopila v nje-govo sobo, je bil že mrtev. Da, mrtev je ležal na zofi in ni nič obedoval. O, mili bože!«

Okrog stare tolste gospe in poli-cijskega stražnika se je medtem na-bralo nekaj radovednega občinstva; vajenci iz okolice, pisarji, postreške-ki, agentje in nekaj žensk, so poslu-šali s pozornostjo, kakor da bi kdo prorokoval konec sveta, a ko se je Q 99 z zapovedujočim pogledom ozrl po poslušalcih, so se takoj spoštljivo umaknili.

Vi se mi zdite znani,« je dejal Q 99 stari tolsti gospe.

»Moje ime je Bird,« je odgovo-rila gospa. »Ravno o Božiču je bilo petnajst let, kar sem prevzela go-spodinjstvo pri gospodu Feliksu — oh, in danes je umrl — čisto sam in zapuščen — in še obedoval ni...«

»Nehajte že, to cmerikanje je nadležno,« je staro tolsto ženo poka-ral Q 99 in se obrnil proti hiši št. 9, kamor mu je sledila gospa Bird.

Vrata v stanovanje odvetnika Feliksa so bila na stežaj odprta. Go-spa Birdova je peljala stražnika v obednico, kjer je stal kamin na levi strani, na desni pa je bila miza, na kateri je bil postavljen za odvetnika pripravljeni obed. Sredi, med kaminom in med mizo, je stal velik pisal-ni pult z mnogimi oddelki, blizu pul-ta pa je ležala lakirana kovinasta skatlja, ki je bila sicer zaprta, pa ne zaklenjena. Onstran pulta in kamina je stala mala staromodna miza, čije noge so bile na koncu podobne park-lju, na zofi za to mizo pa je ležal mož, ki je napravil vtisk, da trdno spi.

Gospa Bird je obstala pri vratih, dočim je šel policijski stražnik trd-nih korakov k zofi in potipal obraz na zofi ležečega moža. Obraz je bil mrzel.

»Prva stvar je, da pokličemo zdravnik,« je velel Q 99. »Zdravnik mora priti, pomagati sicer ne bo, am-

pak potrebno je, da se prepriča, če je ta mož res mrtev. Kje pa stanuje najbližji zdravnik? Pojdite ga iskat. Če stanuje daleč, vzemite iz-voščeka. Jaz ostanem tu.«

Še četr ure ni poteklo in že je prisopihal zdravnik, kakih petdeset let star, slaboten gospod.

»Jaz sem zdravnik, doktor Mac-leod,« je rekel policijskemu stražni-ku. »Kje je pa... ah, tu na zofi.«

Zdravnik se je sklonil nad člo-vekom, ležečim na zofi in ga naglo preiskal.

»Temu najbrž ne bo več poma-gati. Zdi se, da je zaužil posebno močno narkotično stvar. A poskusiti je vendar treba; morda se ga le še da rešiti. Kar morem jaz storiti, bo kmalu opravljeno, a najbolje bi bilo, da ga spravite v bolnišnico, zakaj tukaj ni priprav, da bi se mu po-magalo.«

Policijski stražnik je telefonično poklical rešilni voz in je dal še ne mrtvega, a povsem brezvestnega odvetnika Feliksa prepeljati v bolniš-nico. Tam so se zdravniki potrudili, da bi ga obvarovali smrti, toda nji-hova prizadevanja niso imela uspe-ha. James Feliks se je še tisto uro, ko je bil prepeljan v bolnišnico, pre-selil tja, kjer se dela končni obračun.

(Dalje prihodnje.)

Iz Maribora. Z bronasto hrabrostno kolajno sta bila odlikovana rezervni kadet Janko Gruđen in pešec Jožef Rojko, oba od 47. pešpolka.

Štajerski deželni šolski svet poziva vse umirovljeno učiteljsko osebje, ki je sposobno za učiteljsko službo, naj je za šolsko leto 1915/16

na razplago deželnemu šolskemu svetu za zopetno službovanje. Za isto bo umirovljeno učiteljsko osebje posebej odškodovano. Ta svoj poziv utemeljuje deželni šolski svet s tem, da bi utegnili biti več šol zaprtih, ker je poklicanih veliko učiteljev k vojakom.

Iz Slovenjgradca. Namestnik je podelil nadučitelju tukajšnje šole, ravnatelju Francu Vrečko, častno kolajno za 40letno zvesto službovanje.

Drobne vesti s Štajerskega. Za lekarno pri Sv. Lenartu v Slov. goricah se poteguje mag. pharm. Franc Körner v Gradcu. — Umrli je v celjski rezervni bolnišnici poročnik Ernest Bratkovič na ranah, ki jih je dobil na južnem bojišču. Pokojnik je sin ptujskega notarja gosp. Kazimirja Bratkoviča. — Na kole-ri je umrl v Sterntalu pri Ptuj en vojak.

V Zagreb se je preselil sedaj tudi zaslužni istrski politik in poslanec dr. Matko Laginja. Kakor znano, se nahaja njegov drug, poslanec profesor Spinčić že dalj časa v hrvatski prestolici.

Krapinske Toplice na Hrvaškem je posetilo do 25. avgusta t. l. skupno 2925 kopalniških gostov.

Prstan iz verige se je zgubil nekje na poti od Mečingerjeve trgovine po Sv. Petra cesti, čez Jubilejski most, mimo Senkavca, čez Fračiškanski most do Narodnega doma. Pošten najditelj naj odda prstan v Mencingerjevi trgovini, dobi dobro nagrado.

Razne stvari.

* **Obešen** je bil v Novem Jičinu kmečki čevljar Karol Kaspar, ker je bajtarja Kečlika in njegovo ženo zavratno umoril in ju oropal.

* **Za 600.000 beguncem** je skrbela in skrbi tudi sedaj avstro-ogrska država. V prvem letu je izdala zanje 150 milijonov kron.

* **V osvojeni Poljski.** »Zeit« poroča: Vsled navodila generalfeldmaršala von Hindenburga bodo poslovala vsa občinska sodišča v poljskih, od nemških čet zasadenih krajih v poljskem, vse okrajna in glavna sodišča pa v nemškem jeziku.

* **Klobuki se bodo tudi podražili.** Te dni so imeli fabrikantje klobukov na Dunaju sestanek, na katerem so sklenili, da bodo povišali cene klobukov, češ, da se je vse podražilo in tudi klobuki ne smejo zaostati. Zvišali bodo cene za 10 do 20 odstotkov. Spričo tega, da so klobuki že itak jako dragi, je zelo dvomljivo, če je to podražanje utemeljeno.

* **O te ženske!** V Hitzingu pri Dunaju stanujeta v eni hiši žena ritmostra baronica Ettinghausen in zasebnica Zündorf. Čestiti dami sta se nekega dne sprli. »Kdo pa ste vi, pravzaprav? Nihče ne ve kdo da ste,« je vpila gospa Zündorf. Odgovor je bil: »Vsakdo ve, da sem baronica Ettinghausen.« »Jaz sem šer zmerom več, kakor vi« je rekla gospa Zündorf, »vi ste samo bivša igralka, vi niste v hiši nič drugega, kakor navadna številka.« Posledica tega prijaznega pogovora je bila tožba in je bila gospa Zündorfova obsojena sicer na 100 K, a le ker je rekla, da je v stanovanju baronice vse nesnažno, oproščena pa je bila zaradi očitanja, da je baronica »samo bivša igralka« in »samo številka v hiši.«

* **Izumitelj nevidnega letala.** Bliizu Münstra na Nemškem je ponesrečil Anton Knubel, izumitelj »nevidnega letala«. Pričo velike množice gledalcev se je Knubel na letalu, ki ga je sam konstruiral, dvignil v zrak. V višini 300 do 400 metrov je voziral nekaj časa sem in tja, a naenkrat se letalo prekucnilo in začelo padati. Ko je bil še kakih 15 metrov nad zemljo, se je Knubel poskušil rešiti s tem, da se je odpahnil od letala, a padel je na glavo tako nesrečno, da je čez nekaj minut umrl. Knubel je bil že 50 let star. Izumil je letalo, ki bi se v višini 1000 metrov sploh več ne videlo. Žrtvoval je za ta izum vse svoje imetje in je kratko pred svojo smrtjo izvedel, da je njegov izum izrabila neka francoska tovarna, ki izdeluje zdaj nevidna letala za francosko armado.

* **Italijanski kralj dela čudeže.** Neki neapeljski list pripoveduje: Podčastnik italijanske pehote Vincenzo Sinatra je onemel, ko je bil ranjen na bojišču. Prenesli so ga v lazaret in zdravniki so izjavili, da Sinatra ne bo nikoli več govoril. Kralj, ki je šel ravno v t. lazaret, je zvedel za slučaj in stopil k Sinatri. In glej čudo! Ko zagleda Sinatro kralja, ga prevlada tako navdušenje, da zakliče: »Živio kralj! Živela Italija!« In Sinatra je bil zdrav. — Pariški »Gaulois« pravi, da bi bilo dobro, če bi tudi na Francoskem poskusil kaj takega, ako res taka plemenita ganotja učinkujejo tako ču-

dovito. Samo boji se, da bi pogled visokih francoskih politikov ne učinkoval tako ugodno na revne kakor v Italiji!

* **Živahno življenje na cestni železnici** vlada samo v Budimpešti in sicer je to življenje kupčijskega značaja. V Budimpešti namreč ni samo dovoljeno, prodajati časopise na cesti, ampak tudi v vozovih cestnih železnic in ker izide v tem lepem mestu skoro vsako uro kak list, je naravno, da skoči na vsakem postajališču kak prodajalec v voz in tuli, kakke najnoveše novice prinaša list. Spričo velike tiskovne svobode na Ogrskem je lahko mogoče, da so kakke novice tudi izmišljene, toda ljudje kupujejo vendar vse te liste. In ker človek ne živi od same duševne hrane, je dovoljeno na cestnih železnicah tudi prodajanje bombonov in krofov. Pridejo pa tudi mali cigančki in godejo, drugi pojejo vojne pesmi. V najnovejšem času nastopajo po cestah tudi deklice, ki deklamirajo patriotične pesmi in potem nabirajo darove za ranjence.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 10. septembra: Josip Štern, sin trgovskega sluga, 6 mesecev, Streliška ulica 15.

Dne 11. septembra: Vekoslav Josip Jeglič, nadučiteljev sin, 5 mesecev, Ilirska ulica 27. — Fran Traven, pekovski pomočnik - hiralec, 59 let, Radeckega cesta 9.

Dne 12. septembra: Ivan Zechner, zasebnik, 74 let, Linhartova ulica 28. — Frančiška Kodrič, vdova železniškega skladiščnika, 62 let, Poljanska cesta 15. — Ivan Čibej, strugarjeva žena, 23 let, Kavškova cesta 193. — Marija Hubner, zasebnica, 62 let, Gradišče 7.

Spominjajte se rodbin vpoklicanih vojakov in „Rdečega križa“.

Današnji list obsega 4 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Valentin Kopitar.
Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Meteorološko poročilo.

septom.	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
13.	2. pop. 9. zv.	738.1 738.9	19.4 12.1	sr. vzh. sl. zah.	del. oblak. jasno
14.	7. zj.	738.9	6.6	sl. zah.	megla

Srednja večerajša temperatura 12.6° norm. 15.2°. Padavina v 24 urah mm 0.0.

Najboljša in najzdravejša

barva za lase in brado

je dr. Drallea „NERIL“, ki daje sivim in pordečelim lasem njih prvotno naravno in zdravo barvo. Dobi se svetla, rjava, temnorjava in črna v steklenicah z navodilom po 2 K, velike po 4 K, pri

Štefan Strmoli

Ljubljana, Pod Trančo št. 1.
Lasne kile, podlage in mrežice vseh vrst; gledališčne in toaletne potrebitine itd.

Adrija

drogerija in fotomannufaktura
Ljubljana, Selenburgova ul. 5
priporoča veliko zalogo

desinfekcijskih preparatov kakor: Lysol, Lysoform, Kreolin, Formalin, Formalinove pastilje, karbolova kislina, karbolovo apno.

Potrebitine za postrežbo bolnikov in ranjencev, obvoz in gumastega blaga, konjaka, ruma in čaja.

Aeroform. Fichtinin. Perolin.

Zahvala.

Za globoko sočutje povodom smrti našega nepozabnega soproga, očeta, starega očeta, svaka, strica, gospoda

Antona Preinfalka

posestnika l. t. d.

izrekamo tem potom iskreno zahvalo vsem onim, ki so nam ob tej bridki izgubi izkazali svoje sočutje. Zlasti pa se zahvaljujemo g. dr. F. Premrovu za večletno zdravniško oskrbo, deputaciji c. kr. vojaštva, prečastiti duhovščini, vsem gg. pevcem za genljive žalostinke, deputaciji slav. gasilnega društva, vsem darovalcem in nositeljem vencev in šopkov, ter vsem onim, ki so v tako obilnem številu spremili pokojnika na njegovi poslednji poti. Premnogi izrazi sočutja nam lajšajo veliko bol, ki nam jo je zadal udarec neizprosne usode.

V LITVI, dne 12. septembra 1915.

Žalnočča rodbina Preinfalk.

Anton Bajec

umetni in trgovski vrtnar

naznanja st. p. n. občinstvu, da se nahaja njegov 127

cvetlični salon

samo Pod Trančo št. 2.

poleg Cevljarskega mosta.

Velika zaloga suhih vencev.

zdelovanje šopkov, vencev, trakov itd

Zunanja naročila točno.

Vrtnarija na Tržaški cesti št. 34.

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN ZUNANJE BOLEZNI
PORODIŠNICA
LJUBLJANA, KOMENSKA ULICA 4
SEPIZDRAVNIK PR. DR. FR. DERGANČ

Mesečno sobo

išče starejši gospod. Solčno, plinova ali električna razsvetljava, strogo separiran vhod. Lega: deželno gledališče do pošte, ob cestni železnici do Poljanske ceste ali od pošte do Gradišča. Ponudbe v nem. jeziku do 15. septembra na upr. »Sloven. Naroda«.

Sveže češnje

in hruške (tepke)

kupuje vsako množino in po najboljših cenah 2014
veležganjarna sadja
M. Rosner & Co., Ljubljana.

Lepo stanovanje

obstoječe iz 4 sob 2253
se odda s 1. novembrom ali prej
stalni stranki na
Bleiweisovi cesti 7, II. nadstropje.
Vpraša se tam II. nadstropje, desno.

Lovski pes

(Setter) črn, dolgodlak, z usnatim rumenim ovratnikom se je na tukajšnjem glavnem kolodvoru zatekel. Odda naj se ga proti dobri nagradi praporščaku Olszanskemu, rezervna bolnica št. 2, dijaški dom v Gosposki ulici št. 15. 2278

Mostna tehnična in preša za seno

— se želi kupiti. —

Ponudbe s ceno na

JOSIP PAULINA,
Ljubljana, Nova ulica 5.

Abiturijent realke

(edilijevski) 2247

išče inštrukcij.

Cenj. ponudbe na upravn. »Slov. Naroda« pod „Odlinjak“ 2247.

Meblovano stanovanje

z 2 malima sobama ali 1 večjo sobo s porabo kuhinje se išče. Ponudbe pod „meblvano/2282“ na upravništvu »Slov. Naroda«. 2282

2 konja

Napredaj sta 2 konja, lepa in sigurna za vsako vožnjo. Več se poišče na Karlovski cesti št. 11. 2260

Popolnoma nov, nedotaknjen

Valvazor

se prodaja za 50 kron. 2283
Kje in kdo pove upr. »Slov. Naroda«.

Sprejem 2281

učenca

v svojo trgovino z mešanim blagom. A. Domicelj, Rakek.

Za takojšnji vstop iščem zanesljivega

skladiščnika

Ant. Kolenc, Celje.

Sprejmeta se tudi

2 učenca,

— katera imata že kaj prakse. — 2252

Ženitna ponudba.

Soliden gospod v 27 letu želi znanja s pridno pošteno in simpatično gospico, ki bi imela veselje do trgovstva. Dobro je, če ima okrog 2000 K gotovine, vendar se bo v prvi vrsti oziralo na osebne lepe lastnosti. Tozadevne resne ponudbe ako le moreče opremljene s sliko, ki se bo vrnila, naj se pošljejo pod „Novi dom/2280“ na upravništvu »Slovenskega Naroda«.

Ovčjo volno

vseh vrst in vsako množino 2117

kupuje po najvišjih cenah

J. GROBELNIK, LJUBLJANA, MESTNI TRG št. 22.

Pozor trgovci!

Se takoj dobi!

Žovarniške cene!

Zimsko perilo!

100 tuc. Beige srajce
100 tuc. Beige hlače
700 tuc. zimskih moških nogavic
200 tuc. zimskih dokolenic
200 tuc. zimskih rokavic
200 komadov častniških plaščev
200 komadov častniških pelerin

garantirano nepremočljivo

Komisijsko podjetje

Ernest Sark
LJUBLJANA, Bleiweisova cesta 20/III.

Prosim pisмено obvestilo, vzorci na razpolago.

vsako dno

2239

„SLAVIJA“

Vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond K 71.946.392-26. — Izplačane odškodnine in kapitalije K 145.150.178-29.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Vsa polaganja daje:

čigar pisarne so v lastni ban-

čni hiši

Generalno zastopstvo v Ljubljani

v Gosposki ulici št. 12.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajočimi se 11 vplačili.

Zavaruje poslopja in premočnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode ceni takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekte.